

אזהרות לפי מנין הרמב"ם
פיוט שחיבר הרב יוסף קאפח בגיל שבע-עשרה
(סוף ספר המצוות להרמב"ם, מהדורת הרב קאפח)

אזהרות לפי מנין הרמב"ם

ויהי¹ בהיותי בשדה העולם, ובין גליו נעלם, עוסק בצרכי טרפי ומזוני, מתענג על צור עושני, שואל ממנו הצלחה ואושר, בדרך הצדק והכושר, והוא ברחמי האכילני, נחלת יעקב זקני, לחם לאכל ובגד ללבוש, למען במהלכי לא אבוש, אף אני שמח בחלקי זה, אם שמן ואם רוה, אך הגלות שאנו בה הדאיבתני, וקנאת תורת אלהינו אכלתני, על אשר אין לנו עתות ללמוד, ואם למדנו אין לב על סודיה לעמוד, נתקיים בנו בחצרות ה' יפריחו, אל תקרי יפריחו אלא יפרחו, ויהי היום ויעבור עלי רוח טהרה, לעשות לי סימנים לתורה, ואחשבה היאך אעשה, למען לא אהיה לקלסה, ויען לבי ויאמר לי, קום נא אחי שמע לי, אחוך דרך תדרכנה בשופי, אל תסור ואל תט מאמרי פי, ואען ואומר דבר דברך, ויוהיר אורך, ויען לבי ויאמר, בקול שיר וזמר,

אִם תַּחֲפֹצֶה אָחִי לְדַבֵּר, קַח נָא דְבַר רִמְבָּם וְחַבֵּר.
הֲרִיחַ דְּבַר בְּלָתוֹ וְהַעֲבִיר, הִכָּר הָיָה כּוֹבֵר וְצוֹבֵר.

ויהי בשמעי דבריו, ובהאזיני למתק אמריו, ואומר זאת העצה היעוצה, טובה ונרצה, עודני מחשב בזה וגומר, ויוסף שאת משלו ויאמר,

1 בימים ההמה ובעת ההיא בחדש סיון של שנת התרצ"ה בהיותי כבן שבע עשרה שנה, כאשר סיימתי באותה השנה למידת ספר המצוות של הרמב"ם בחברת ידידים וחברים חובשי בית מדרשנו ואשר רבים מהם משמשים כיום רבני ערים ומושבים בישראל, הושפעתי מאד אז מדברי הבטול של רבנו שבהם בטל הוא לחלוטין את מנין המצוות שמנו הראשונים, ובמלים חריפות את פעולת הפיטנים אשר כלשונו "יעלו שמים ירדו תהומות" בלכתם בעינים עצומות אחרי קודמיהם, והדברים מכוונים בודאי גם כלפי האזהרות שחרז ר' שלמה בן גבירול, ואשר בתימן נהגו בשלש מאות השנים האחרונות לאמרם בבתי הכנסת בשני ימי חג השבועות לאתר קריאת ההפטרה, את העשה נהגו לומר יום ראשון והלאוין ביום שני, ואף הוכנסו לסדורי התפלה שנכתבו בשלש מאות השנים האחרונות. ולפנים לא היו נהוגים כלל בתימן, ובכל הסדורים העתיקים אין למו כל זכר, ובכל אופן כבר הונהגו בימינו ונעשו כאמתה של תפלה וכדבר שבחובה, ומננינתם המיוחדת להם שנוצרה והורגלה בין חוגי תימן נעשת חלק ממהותו של חג השבועות, ואי אפשר לתאר השראה של חג השבועות בלי האזהרות וסלסוליהן, והיה לי אז מאבק נפשי רב, היאך לפייט לפזם דבר שאינו נכון, וזה גרם שאותה ההנאה הרוחנית שהיתה לי בהם לפנים פגה במקצת, אותה ההרגשה הנעלה שבסלסול תרי"ג מצות דעכה מעט, כי חוש הבקורת בכל קטע עלתה על הנאת הטעם שבסלסול החזון. ואם אניה שלא אקראם, היתכן חג שבועות בלי קריאת כל מצוות ה' ? חשבתי לקרוא מנינו הקצר של הרמב"ם שבתחלת ספרו משנה תורה, אך הרי אינם תרזוים וקצובים, ואם אמנם יש בהם הנאת הלמידה הרי אין בהם הנאת התפלה, הנאת הפיוט שגב החריזה ורוממות השירה, אשר חסרון זה משרה בלב הרגיל בהם הרגשה של תפלת חג השבועות בלתי שלמה, או אף חסרון משהו שאין לצמצמו בהגדרה מלולית. וכך עלה בלבי הרעיון לפתור את מצוקתי הנפשית על ידי עשיית מעין אזהרותיו של רשב"ג ושיהו בנויים על פי מנינו של הרמב"ם, וכך עשיתי, כתבתי חרוזים אלה אחת לאחת, המשכתי לשמוע בבית הכנסת את סלסול אזהרותיו של רשב"ג על אף תחושת הבקורת שהיתה לי נגדם בבחינת „אל תפרוש מן הצבור" ולאחר התפלה פזמתי בביתי לעצמי חרוזים אלה באותה הנעימה ובאותו הלחן של אזהרות רשב"ג, והיתה לי הרגשה שמניתי את מצות ה' כפי מנינן הנכון ועם זאת גם חסלסול והמקצב הלחני לא חסר לי. ולא הפריעה לי כלל ולא פגמה בספוקי הנפשי עצם הידיעה שרתוק רחוק אני ממתק דבריו וערבות אמריו של רשב"ג. ספרתי מעשה שהיה היאך היה כדי שלא יחשדני הקורא שאני משלה את עצמי שעשיתי מלאכה גדולה, יודע אני ערכה הפיוטי של עבודה זו, וכשם שלא עשיתיה מתחלה אלא לשם ספוקי הנפשי והרגעת רגשותי בלבד, כך גם עתה תוקע אני אותה כאן למוכרת לי לימים עברו ואינם, ימי עלומים אי שם בפנת עולם עתיקת תרבות והליכות חיים. ועם הקורא הסליחה. ועם הסיום אוכיר לברכה את ידידי ד"ר נחמיה אלוני שהסכים להגיה את הנקוד. פרט לנקוד מלים אחדות שיש לנו בהם מסורת קריאה מיוחדת הנחתים כפי מסורתינו.

שמט

אחי תנה לאל תהלה, תמיד בחר קצור ותכלה.
מנין אשר תמנה תשלה, מנין לשבוש המסלה.
יען יהי נמנה נקלה, חכם יהי רץ בו וסכלה.

בשמעי כל זאת, עמדתי משתומם לחזות, האוכל לעשות כדבריו, אשר למדני בשיריו, כי ודאי דרך זו כבדה מאחרת, ולא במהרה היא נגמרת, ואומר לעשות לכל מצוה שטה, ויפן אלי ויקש ההבטה, ויאמר הלא צויתוך בתחלה, לאמר בחר קצור ותכלה, ואען ואומר איך אעשה אדוני כי כבד הוא ממני, ויען ויאמר, שמע דברי ואל תמר, קום עשה לכל מצוה בתיים, בכל שטה שתיים. ואעש כאשר דבר, ואחל לחבר, ומדרך רמב"ם לא נטיתי, וממנינו לא שטיתי, ככל אשר למדני לבי, כי הוא מורי ורבי, ואסמן מצות התורה, כאשר תחזה אתה בשורה, למען יהיו לי לזכרון, לשמחה וגילה ורון, כי היא לבד נחמתי, בעניי וגלותי, וסמכתי על הכתוב שימה בפיהם, ואמרו רז"ל סימנה בפיהם, למען תהי רגילה בשפתותיהם, ולמדוה כל ימי חייהם.

ואתה אחי הקורא, אל תאמר כי שלא במלאכתי אני מתחנה, כי יודע אני ידיעה ברורה, שאין לי חלק בפרק שירה, ואין לי פה לדבר, כל שכן אמרים לחבר, לכן כל מקום שתמצא שבוש לשון, גא לעבור עליו באישון, וכאלו אינך יודע, ולא מרגיש מה שאתה שומע, וזכור דברי החכמים, הקדמונים השלמים, בית אפל אין פותחין בו חלונות, לראות נגעו להוסיף לבעליו יגונות, והמב"ה יראנו ציון בבנינה, ורבעת האויב בחרבנה. אמן כן יהי רצון, מלפני רועה הצאן.

מצות עשה

בשם בורא עולם, אדון היצור כלם, ומבדילים בשכלם, ובו הם נכרים. באון שזכנ רומה, אשר לו העצמה, אני קום אקומה, ואת עטי ארים. ואספר מצות אל, לכל דורש ושואל, אשר הרב הוא, לתתם נספריים. והוא הרב רמב"ם, גדול העם ורבם, וחמדם וחביבם, וחוקר מחקרים. והן עתה אחל, ועוד לא אוחל, והיא דע כי יש אל, והוא צור היצורים. ואותו פן יחד, באמרך הוא אחד, ואהבהו יחד, בכל דו היצורים. ואותו גם תירא, ויהיה לך עזרה, ולו תמיד תקרא, ערבים ושחרים. דבקים בו תהי, ושמעוני וחיי, ותשבעים תהי, שבעות נטהרים. שמו תמיד קדש, בכל עת יתחדש, ובדרכיו תדש, בצדק מישרים. שמע כל יום תקרא, ערבים עם אורה, למד דברי תורה, והעמידה מורים. תפלין על ראש שים, כנגד בין ריסיים, ועל ידך תשים, בכל יום נקשרים. גדילים תעש לך, בכנפות כל סותך, ובמזוזות ביתך, דבריו נשמרים. ותורה תשמיעם, בהקהל תכניעם, ולכתב תודיעם, לתורה בספרים, ומלך הוקם על, ועוד ספר יעל, ובך תמיד על, ארוחות מן ברים. ותבנה בית מקדש, לשם אל הנקדש, ותירא המקדש, וגם תזהיר זרים. ושומר בו תעמיד, בכל יוםם תמיד, ולוי בו תצמיד, לשומר שם שירים.

התלה ירחץ, להסיר כל שחץ, וגר יערך נחץ, ותמיד מוארים. ותמיד יצטרף, לישראל ברף, ועם לחם עורף, לבונה נהדרים. שני עתים ביום, קטרת שים פדיום, ותבער אש כל יום, עלי מזבח פרים. ולבש סות אחרים, והדשן ירים, והשמא יחרים, ולחוצ נפזורים. וכהן הקדימה, וכבוד לו שמה, ועשה גם להמה, בגדים נהדרים. וארון יכתפו, וזכרה נחטפו, ושמן הטיפו, לכהן גם שרים. ועבודת הכהנים, במשמרות מתכנים, ושמאי כנים, לקרובים והורים. וכהן הוקם על, בתולה יבעל, וכהן תמיד יעל, שני כבשים בחורים. וכהן יתגדל, יקריב קרבן דל, ותוסיף קרבן נבדל, בשבתות חמורים. ומוסף ראש חדש, בכל חדש וחדש, ומוסף פסח יתחדש, בו יצאתם לדרורים. ומנחת העומר, מאד בה השמר, וגם אל תמר, מוסף יום הבכורים. ובעצרת הקרב, קרבן ולחם ערב, והשכם ואל תערב, במוסף תקיעת שופרים. ומוסף יום העשור, בו תרום ותשר, שמר פן תחסר, עבודת יום כצורים. ומוסף קרבן אשה, בסכות לא תגשה, וגם עשה תעשה, מוסף שמני עצורים. ושלשת רגלי שנה, תחג לי למנה, ויראו ברגלי שנה, לפני כל זכרים. והשמחה ברגלים, תקריב ברגן ובגלים, וקרבן פסח תשלים, וזכר לפסח מצרים. ולא תאכלו בכורו, כי אם צלי באורו, ופסח שני בעורו, לסמאים וטהרים. ועם שני יהי נמצא, מרור וגם מצה, ועל קרבן נרצה, תקע בתצוצרים. ולא ירצה קרבני, כי אם מיום שמני, ותתמימים לרצוני, וזולתם נעקרים. וכל קרבן למלת, והוא ירבה לסלת, ומעשה עולה לסלת, כאפס נזהרים. ומעשה חטאת לשמר, ותורתה לאמר, ומעשה אשם לגמר, כמצות שפלים מרים. ומעשה זבח שלמים, מאד תהי משלימים, ומעשה מנחה תמים, להקים ולהרים. ובית דין יקריבו, אם יטעו ויורו ויריבו, ותטאת יחיד תשיבו, אם יהי ממרים. ועל חטא ספק, לאשם תלוי תפק, ומנצאי אל תתאפק, על שלשה ספורים. וקרבן עולה ויורד, לעשיר גם יורד, ויתודה המורד, לבקש כפורים. וזב יקריב כי יזוב, אחר יטהר וישוב, וקרבן זבה חשוב, אחר שבעה ספורים. מצורע כי יטהר, לקרבנו ימהר, ויולדת להקריב תזהר, במלאת ימי טהורים. והמעשר ילבט, בעברו תחת שבט, והבכור יצבט, אם יפטר בשטהורים. והכסף יקדם, בפדיון בכור אדם, והשיות לשדם, לפדיון פטרי חמורים. ואם תחוס על שה, ערף ואל תכסה, וברגל ראשון תעשה, לחובות וגדרים. והקרב בבית בחירה, כמצות התורה, ואם בחוץ תדורה, תביאם לבית בחירים. ובעלי מים תפודה, ומן המקדש תגדה, ותתמורה תעדה, עדי הנדרים. ושירי המנחה, תהי אוכל ברוחה, ומן תטאת זבוחה, תאכל הבשרים. ובשר קדש נטמא, תהי שורף בחמה, וחיש מהר קומה, לשרף הנותרים. ודין נזיר ישלם, בגדול פרע כתבולם, ואם נטמא או נשלם, יגלה בתערים. שמר מוצא שפת, לרע או יפת, ודין בנרדפת, והיא הפרת נדרים. ונוגע מתה יטמא, מבוא קדש יחטמה, ונוגע שרץ נדמה, והם שמנה ספורים.

וּטְמֵאת אֲכָלִים, תִּשְׁמַר וְאִין מְכָלִים, וּטְמֵאת גִּדָּה תִשְׁלִים, וּמִטְמֵאָה אַחֲרִים.
וּטְמֵאת יוֹלֶדֶת, כְּגִדָּה נוֹסְדֶת, וּטְמֵאת מְצֹרַע עֹמֶדֶת, עַד אֲמַר כֶּהֱן טְהוֹרִים.
וְדִין בְּגַד מְנַע, לְטֵמֵא כָּל אֲשֶׁר יָנַע, וּטְמֵאת בֵּית מְנַע, לְטֵמֵא גַם אַחֲרִים.
וּטְמֵאת אִישׁ זָב, הָיוֹת מְקוּרוֹ לְאֶכְזָב, וּטְפָה בְּפִי מְרֹזָב, תִּטְמֵא גִטָּהִים.
וְהָאֲדָם יִטְמֵא, בְּנִפְלוֹ בֵּיד דּוּמָה, וּמִי פָרָה אֲדָמָה, מִטְמֵאִים וּמִטְהַרִים.
וּטְמֵא הַמִּטְהַר, לְמִי מְקֹנָה יִמְהַר, וּמְצֹרַע בְּאֻזָּב וְאֲרוֹ יִשְׁהַר, וְתוֹלַעַת וּמִים וְצַפְרִים.
שְׁמֹר טְמֵאת זָכָה, אֲשֶׁר תִּהְיֶה נִקְבָּה, וּמְצֹרַע לְטַהַר יִבְאָה, יִגְלַח כָּל שְׁעָרִים.
וְהַמְצֹרַע יִסְרֹם בְּגֵד, וְיַעֲמֹד מְגֻד, וּמַעֲשֶׂה פָרָה תֹאנֵד, לְטַהַר בְּאַפְסָרִים.
וּמַעֲרִיף וּזְלוֹת, יִתֵּן כְּקָצֵב תּוֹרָתוֹ, וְיִתֵּן מַעֲרִיף טְמֵאָתוֹ, כְּדַבֵּר כֶּהֱן חֲבֵרִים.
וְיִתֵּן מַעֲרִיף בֵּיתוֹ, כְּאֲשֶׁר יַעֲרִיף אוֹתוֹ, וּמְקַדֵּשׁ שְׂדֵה אַחֲזָתוֹ, כִּפִּי זֶרַע יִתֵּן מַחֲרִים.
וְיוֹסִיף מוֹעֵל בְּשִׁנְיָה, חֲמֵשׁ עַל מְשֹנֶה, וּמְרַבְּעֵי תְבֻלֶּינָה, כִּי הוּא קֹדֶשׁ בְּחוּרִים.
וְהֵנַח פֶּאֶתָהּ, בְּקֶצֶר שְׂדֶה, וְגַם תִּשְׁפֹּק לְקֶטֶף, לְדָכִים הַמַּחֲזִירִים.
שְׁמֹר מְצוּה נִצְחָת, לַעֲמֹר נִשְׁכָּחַת, וְעוֹלָלוֹת כֶּרֶם לִנְחָת, לְמָכִים וְשׁוֹבוּרִים.
וְלַעֲנִי וְלַגֵּר, פָּרַט הֶכֶרֶם תִּמְגֵּר, וּלְבֵית מְקַדָּשִׁי תִּגֵּר, רֹאשִׁית הַבְּכוֹרִים.
וְרֹאשִׁית דֶּגֶן תִּפְרִישׁ, וְרֵעוֹת עֵין תִּגְרִישׁ, וּמַעֲשֵׂר הַגֵּרִישׁ, לְלוֹיִם הַנִּבְחָרִים.
וְהַשְׁנִי הַמַּעֲשֵׂר, אֲכִילְתוּ לְבַעֲלֵי תְבֹשֶׁר, וּמַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר, עַל הַלִּי לְהָרִים.
וְתַחַת מַעֲשֵׂר שְׁנִי, תִּפְרִישׁ בְּגִי לַעֲנִי, וְהַתְּחִידָה בְּמַעֲוֵי, בְּעוֹר מַעֲשָׂרִים.
וְעָרִם לֹא תַעֲרִים, בְּמִקְרָא בְּכוֹרִים, וּמַעֲרִיסַת חֹסִים וְשֹׁעֲזִירִים, חֲלָה רוּם תָּרִים.
וְתַחֲרִץ חֲרִץ, לְהַעֲמִיט הָאֶרֶץ, וּמַעֲבֹדֶת הָאֶרֶץ, שְׁבוֹת בְּחָרִישׁ וּקְצִירִים.
שְׁנַת יוֹבֵל תְּקַדֵּשׁ, פֶּן אוֹתָהּ אֲדַשׁ, וְכֹה תְרוּעָה תַחֲדָשׁ, וְתִקְיַעַת שׁוֹפָרִים.
וְאַתֶּם עִם סִלָּה, תֵּנוּ לְאֶרֶץ גִּלָּה, וְגַם לְבֵית תְּהִלָּה, אֲשֶׁר בְּחוֹמָה בְּצוּרִים.
שְׁנֵי יוֹבֵל תִּמְנֹה, שְׁנֵים וְשִׁמְסִים תִּשְׁנֹה, וּבְשִׁמְשָׁה מִשָּׁה תִתְּנֹה, לַעֲנִים גְּמָרִים.
אֶת הַנִּבְכָּרִי תַעֲצִיבָהּ, בְּנִשְׁשָׁף מִנִּי חוֹבוֹהָ, וְזֹרַע לְחִיִּים יִקְבֶּה, כָּל זֹבַח בְּהֵמָה יָרִים.
וְרֹאשִׁית גֹּז צֹאנִים, תִּנְהַ מִנֶּה לְכֹהֲנִים, וְהִיא לֵה' לְכֹהֲנִים, כָּל חֶרֶם אֲשֶׁר יִחֲרִים.
בְּהֵמָה חִיָּה וְעוֹף וְזִבְחָתָהּ, אַחֵר תִּגְשׁ וְאֲכָלָתָהּ, צִיד חִיָּה וְעוֹף וְשִׁפְכָתָהּ, דָּמוֹ תִּכְסֶּה בַעֲפָרִים.
כִּי יִקְרָא לְפִנְיָ קֶן, הָאֵם שֶׁלַח וְרוֹקֵן, וְסִימְנֵי בְּהֵמָה לְתִקְנָן, לְהַבְדִּיל טְמֵאָה מִטְהוֹרִים.
בְּסִימְנֵי עוֹף חֲקָרוּ, וְהִשְׁהוּר סִהֲרוּ, וְסִימְנֵי חֲנֹב אִמְרוּ, לְהַבְדִּיל תְּהוּ שׁוֹמְרִים.
וּבִדְקוֹ בְּסִימְנֵי דָגִים, רוּיִם וְעֻנְגִיִּים, וְחִשְׁבוֹן שְׁנֵים הֵיוּ הַזֵּיִם, וּקְדָשׁוֹ חֲדָשִׁים סְפוּרִים.
וְלִבְתּוֹ בְּשִׁבְעֵי, וְבוֹ מִצָּאוֹ מְרֻנְעִי, וּקְדָשׁוֹ בְּדָבָר וְעַל גְּבִיעִי, מִדְּבָרֵי סוּפָרִים.
וְהַשְׁאוֹר לְקִמְץ, לְבַעֲרוֹ עִם חֶמֶץ, וְלִיל רֹאשׁוֹן לְנֶמֶס, בְּסוּפְרֵי דְבָרִים.
וּמִצָּה בְּלִיל זֶה, אֶכּוֹל בְּעֶבֶר זֶה, וְשִׁבְתָּ וְלֹא תִבּוֹז, בְּרֹאשׁוֹן חַג דְּרוֹרִים.
וְשִׁבּוֹת בְּשִׁבְעֵי בּוֹ, כִּי שָׁכַר רַב בְּחֶבֶד, וּמִיּוֹם שְׁנֵי בּוֹ, מִיֵּט יוֹם יֵהוּ גִסְפָּרִים.
וְתִשְׁבּוֹת בְּחַג שְׁבוּעִי, יוֹם חֲמִשִּׁים קְבוּעִי, וְתִשְׁבּוֹת בְּחֹדֶשׁ שְׁבִיעִי, בְּרֹאשׁוֹן יוֹם יָצִירִים.
וּבְעֶשְׂרוֹ בּוֹ תִצּוֹם, וְסִיף בּוֹ תַעֲצֹם, וְתִשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַצּוֹם, כִּי הוּא יוֹם כְּפוּרִים.
וְשִׁבּוֹת בְּרֹאשׁוֹן חַג סִכּוֹת, וְעוֹבֵר בּוֹ לְהַמּוֹת, וּבְשִׁמְנֵי בּוֹ לְחִכּוֹת, שְׁבִיתָת נְהָדִירִים,
וְלִישֵׁב בְּסִכָּה כְּאֻבוֹת, שְׁבַעַת יָמִים קְצוּבוֹת, וְלִשְׁוֹל אֲתֵרוֹ וְעֶרְבוֹת, וְהִדָּס וּכְפוֹת תִּמְרִים.
וְקוֹל שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ, וְיוֹם הָרַת תִּדְעוּ, וְלִתֵּן הַשְּׁקָלִים תִּקְבְּעוּ, בְּכָל שָׁנָה כָּל עוֹבְרִים,

וְתִשְׁמַע לְכָל גְּבִיָּא, אִם כִּפִּי תִתּוֹרָה יָבִיא, וּמִנָּה מְלֶךְ מַצְבִּיא, לְהַלְחֵם בְּכוֹפָרִים.
וְתִשְׁמַע לְכָל בֵּית דִּין, הַגְּדוֹל יוֹשְׁבֵי עַל מִדִּין, וְאִם יִחְלְקוּ בְּדִין, אַחֲרֵי רִבִּים וְעוֹרִים,
וְהַעֲמִד שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים, לְיִסֹּר סוּטִים וְסָרִים, וְיִשׁוּ בֵין חֲבָרִים, וְצִדֵּק יִהְיֶה גִזְרֵיהֶם.
וְעַד יָדַע אוֹ רָאָה, בְּבֵית דִּין אוֹתָהּ יִקְרָאָה, וְכַת עֲדִים אִם בָּאָה, הָרַב לֵה דְרִישׁוֹת וְחֻקִּים.
וְתַעֲשֶׂה לְעֲדִים הַזֵּה, כְּאֲשֶׁר לְעֲשׂוֹת זְמָנוֹ, וְלִהְיוֹת אִישׁ כִּי קָמוּ, לְעֶרְוֹף עֲגֻלָּה הִיוּ מִמֶּהֱרִים.
וְעָרִי מְקַלֵּט לְתַכְּנֵן, לְשׁוֹנֵג לְבַלְתִּי לְסַכֵּן, וְעַלְיָהֶם לְלוֹיִם תַּעֲנֵן כֵּן, אֲרֻבְעִים וְשִׁמְסִים עָרִים.
וְעִשִּׂיתָ לְגִנֵּף מַעֲקָה, לְבַלְתִּי שִׁים מוֹעֲקָה, וְהֵאֱלִילִים תִּשְׁמִיד בְּחוֹקָה, וּמִשְׁמִשְׁהֵם תַּחֲרִים.
הָרַג אֲנָשִׁי גִדְחָת, וְהָעִיר שָׂרָף בְּאֵשׁ קוֹדֶחַת, וְאֶבֶד אֶבְדֵּן נִצְחָת, שְׁבַעַת גִּיִּם אֲרוּרִים.
וְהִכְרַת זֶרַע עַמְלֵק, וְאֵת זָכְרוֹ תִמְלֵק, וּמַעֲשִׂיו לֹא תִסְלֵק, מִלֵּב אֵלָּא יִהְיֶה זְכוּרִים.
וְעִשָּׂה בְנִשְׁתָּךְ לְמַלְחָמָה, כְּמַשְׁפֵּט תּוֹרָה תִּמְיָמָה, וְכֵהֵן מִשְׁחַת מַלְחָמָה, יִגְשׁ לְדַבֵּר דְּבָרִים.
וְשִׁים לָךְ יָד בְּחוּץ, לְכָל נִצְרֶךְ וְנִחוּץ, וְיִתֵּד עִם זִינֶךָ תַּחוּץ, לְהִיּוֹת בֵּה חוֹפְרִים.
וְהַגְּזִלָה הַשֵּׁב, וְשִׁכְר עֲבָרָה לְחִשָּׁב, וּמַעֲוֹת צִדְקָה תִּנְשָׁב, מְכִיסֶף לְאַחֲרִים.
וְתַעֲנִיק לְעַבְד עֲבָרִי, וְלֹא כֵן בֵּין הַנִּבְכָּרִי, וְתִלְוָה לַעֲנִי גְבָרִי, נִקְבוֹת וּגְבָרִים.
לִכְּן הַנִּבְכָּרִי תִשְׁיָךְ, וְאֵת עֵינָיו תַּחֲשִׁיךְ, וְהַשֵּׁב וְלֹא תַמְשִׁיךְ, אֲצִלָּה עֲבוֹת הַשָּׂרִים.
שָׁכַר שָׂכִיר בְּיוֹמוֹ, מִן בְּעוֹדוֹ בְּחוֹמוֹ, וְיֵאָכֵל הַשָּׂכִיר לְחֵמוֹ, מֵאֲשֶׁר יַעֲבֹד לְאַחֲרִים.
מַעַל אַחִיד וּבִהְמָתוֹ, עֹזֵב תַּעֲזוֹב בְּשִׁבְתּוֹ, וְהַמִּשָּׂא תִקִּים אִתּוֹ, עַל גְּבִי הַתְּמוֹרִים.
וְהָאֶבְדָּה תִּשָּׁב, וְטוֹבַת אַחִיד תַּחֲשָׁב, וְתוֹכִיחַ יוֹשֵׁב, בֵּינִם תִּאָּוֹת קְבוּרִים.
וְתִתְּנֶה בֵּין בְּרִית, וְשִׁנְאָתוֹ מִלֵּב תִּכְרִית, וְתִקִּים דְּבָרִית, וְאֶהְבֶּתֶם אֶת הַגֵּרִים.
וְצִדֵּק מִשְׁקָלוֹת וּמֵאֻנִּים, יִהְיֶה לָכֶם עַל אֻנִּים, וְכַבֵּד חֲכָמִים בְּשִׁנְיָם, קִימָה וְהַדּוּרִים.
וְאֵב וְאֵם תִּכְבֵּד, וְעֶרְשָׁם בְּשׁוֹב תִּרְבֵּד, וְאֵף גַּם זֶה תַעֲבֹד, לִירָא מִהוֹרִים.
פָּרוּ וּרְבוּ וְשִׁמְחוּ, וּבֵאֵל שְׂדֵי בְטָחוֹ, וְאִשָּׁה כִּי תִקְחוּ, בְּכֶסֶף בִּיאָה וְשִׁטָּרִים.
וְשִׁנָּה יִנְקָה חֶתָן, אַחֵר שִׁקְלוֹ מִהָר וּמִתָּן, וְלִמּוֹל בֵּן הַחֶתָן, לָהֶם עֶרְלַת בְּשָׂרִים.
וּמִצְוֹת יָבוֹם וְזִקְנָה, תִּהְיֶה בְּלִבָּךְ תִּקְוָה, וְחִלָּצָה נַעֲלֹ וְיִרְקָה, לֹלֵא יָקִים שֵׁם שְׂאָרִים.
וְיִשָּׂא אִנּוֹם אֲנוֹסָתוֹ, וְיִשְׁתָּה בַעֲצִין וְיִרְעָתוֹ, וּמוֹצִיא שֵׁם רַע עַל אִשְׁתּוֹ, תִּהְיֶה לוֹ לְדוּרִים.
וְהַמִּסְתָּה יִשְׁקֹל חֲמִשִּׁים, וְדִינָיו עֲלָיו חֲבֹשִׁים, וְלִיפַת תֹּאֵר דְּרוֹשִׁים, נֹזֵל וְגוֹלֹת שְׁעָרִים.
אִם שָׁנָא שְׂלַח, וּבִסְפָּר תִּסְלַח, וְעַל הַשּׁוֹטָה לְסַלַח, בְּהַשְׁקוּתָהּ מִי מָרִים.
וְהִרְשַׁע לְהַלְקוֹת, כְּאַרְבָּעִים מִלְּקוֹת, וְרוֹצֵחַ שׁוֹנֵג לְנַקוֹת, בְּבָרַחוֹ לְמִיחַ עָרִים.
וּבֵית דִּין לֹא יִמוּז, אִם בְּסִיף יִהְרַג, וְגַם לֹא יִתְעַנֶּה, בְּיוֹם חֲנֻקָּם אֲרוּרִים.
וְדִין מִיתַת שְׂרִיפָה, אֲשֶׁר בְּאֶבֶר חֲטוּפָה, וְדִין נִסְקָל בְּהִדְּסָהּ, מֵאֵד הִיוּ שׁוֹמְרִים.
וְחִיָּב תִּלְיָה תִּלָּה, דְּבִר תּוֹרָה לְמֵלֵא, וְחִישׁ לְהוֹבִיל חֲלָלִי, הָרַג בְּיוֹמוֹ לְקַבְּרִים.
וְדִין עֶבֶד עֲבָרִי לְמֵלֵא, כְּהִלְכוּתָיו הַכְּלוּלוֹת, וְאִמָּה עֲבָרִיָּה לְעֵלּוֹת, לַעֲדָה לְגַבְרִים.
וְאִמָּה עֲבָרִיָּה תִסְדָּה, וְהַחֲרוֹת לָהּ תַעֲדָה, וּבְעֶבֶד כְּנַעֲנִי תִרְדָּה, לְדוּרֵי דוּרִים.
וְחֹבֵל בְּחִבְרוֹ וּמְכוֹ, יִשְׁלֵם לוֹ כָּל צָרָכּוֹ, וְדִין חֵי עַל חֵי לְהַכּוֹ, חֲמוֹר יִהְיֶה אוֹ שְׁוִרִים.
וּבְגוֹנֵק בּוֹר דּוֹנֵג, וְדַעַת עֲלֵיהֶם תַּעֲנֵן, וְדִין גִּבֵּי שְׁנֵי, אִם יִמָּצֵא בְּמַחְתָּרִים.
וְדִין הַבָּעַר לְהָקִים, כָּכָל שְׂאָר הַנּוֹקִים, וְדִין אִשִּׁי יָקִים, בְּצִאתָהּ לְרִשּׁוֹת אַחֲרִים.
וְדִין שׁוֹמֵר חֲנֹם, בְּהַסְכּוֹ הַנָּה הַנֶּם, וְנִשָּׂא שָׂכָר דִּינָם, הֵלֵא הֵמָּה בְּרוּרִים.
וְדוֹנֵג דִּין שׁוֹאֵל, לְשִׁלֵּם אוֹ לְהוֹאֵל, וְדַעַתָּךְ שְׁמֹר מִהַתְּנַאֵל, בְּדִינֵי מִקָּח וּמִמְכָּרִים.

וְדִין טוֹעֵן וְנוֹטֵעַן, וְנוֹקֵעַ וְנוֹקָעָן, וְרוֹדֵף הַנֹּשֵׁעַן, בְּכַחוֹ אוֹתוֹ תַּחֲרִים.
וְדוּגֵי דִינֵי נִחְלוֹת, וְהַקְּרוֹב הַקְּרוֹב לְהַעֲלוֹת, וְאַחֵר תּוֹרָה לְמִלְאָת, לְעַד הֵי נִזְהָרִים.
וְהַעֲשִׂין תָּמוּ, וְהַמְּנִיגִים שְׁלָמוֹ, וּבִגְלָלָן לֹא תַתָּמוּ, זָרַע בְּחוּרִים.
וְאֵלֶיּוֹ ה', הַמִּתְדַּנֵּה בְּסִינִי, לְשִׁיב לְהַמְנוֹי, הַתָּמִים וְהַאֲוִירִים.
וְנִפְלְאוֹ מִכָּל הָעָם, וְאוֹר יִשְׂרָאֵל לֹא יוֹעַם, וְיָרְבוּ כְמוֹ סֶלֶעַם, וְכֹחַל יָמִים וְנִהָרִים.
וְקָרַן יִשְׂרָאֵל יָרִים, וְיִהְיֶה כְּבֶבֶת נְצוּרִים, וְאוֹיְבֵיהֶם יַחֲרִים, וְשֹׁאִיר כּוֹרֵמִים וְאִפְרִים.

מצות לא תעשה

בְּשֵׁם אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, אֲמִנָּה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְאֵיךְ לֹא אֲכִסֶּה, אֲשֶׁר עַל פִּי נִסְדָּרִים.
הֲלֹא עַל פִּי מִשְׁה, מִלִּיבֹז תּוֹרַת מִשְׁה, וְלֵנוּ הוּא מוֹשֶׁה, מִיָּם הַחֲמִיּוֹת.
וּמִשְׁה זֶה הוּא בָר, מִיָּמִין צִדִּיק וְגַם בָּר, תּוֹרָה וּמִדָּע צָבָר, וְשֵׁם לְסִכְלוֹת קְבָרִים.
וְרָמִים שֵׁם נִמְוִכִים, בְּמִוֶּרֶה הַנְּבֻכִים, אֲשֶׁר אֵין לוֹ עֲרִכִים, וְלֹא יִשּׁוּ בּוֹ כָּל מַחֲרִים.
וּמִנֵּה מִצְוֶה וְחֻקָּה, בְּסִפְרוֹ יֵד חֻקָּה, וּבִדְעָה מִזְקָקָה, הַשְׁמִיט דְּבָרֵי סוֹפְרִים.
וְרִאשׁוֹנָה תְּהִי לָךְ, וְתִקְשְׁרֶנָּה בְּשִׁכְלָךְ, וְהִיא לֹא יִהְיֶה לָךְ, עַל פְּנֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים.
וּפְסָל לֹא תַעֲשֶׂה, בְּגִלְדִּי וּבִנְכֻסָּה, וְלִבְךָ לֹא תַשְׁסֶּה, לַעֲשׂוֹת אֵף לְאַחֲרִים.
וְלֹא תַעֲשֶׂן אִתִּי, אֱלֹהֵי כֶסֶף בְּנִמְנִי, וְלֹא תַשְׁתַּחֲוֶה לְבִלְתִּי, מִהֲבִלֵי הַנִּכְרִים.
וְלֹא תַעֲבֹד כְּדֹרֶךְ, בְּכָבוֹד וְקִלּוֹת עֶרֶךְ, וְלִמּוֹלֶךְ לֹא תַצְרֶךְ, לְהַעֲבִיר בֶּן לְכַמְרִים.
וְאֵל הָאוֹבוֹת לְהַכְעִיסִנִי, אֵל תִּפְנוּ לְהַעֲצִיבִנִי, וְגַם לֹא לִידְעוֹנִי, לְחֻצַּב בּוֹרֹת נִשְׁבָּרִים.
אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים, וְהַחֲלִיפוּם כְּלִילִים, וְלֹא מִצְבוֹת פְּסוּלִים, אֲשֶׁר שָׂאָן יוֹצֵר מְאוּרִים.
וְאֵכֶן מִשְׁכִּית לֹא תַתֵּן, וּמַעֲבֹדֶתִי לֹא תִפְנוּ, וְגַם לֹא תִתְאַוּ, וְלֹא תַשַּׁע לָךְ אֲשֶׁרִים.
שְׁבוּעָה בָּם לֹא תַצְרַח, וְשָׁמִי לֹא תִזְנוּ, וְהַשְׁמָרוּ פֶן תִּדְּחוּ, יִשְׂרָאֵל עִם בְּחוּרִים.
וְלֹא תִסִּית יִשְׂרָאֵלִי, בְּעֵזֶן כִּי הֵם לִי, וְלֹא תִתְאַב מַחֲלָלִי, מִסִּיתִים נִבְעָרִים.
וְלֹא תַעֲזֹב מִלְּשָׁנָא, הַמִּסִּית בְּלִשְׁוֹנוֹ, וְאָדָם לֹא תַחוּס עֵינוֹ, עַלִּי מִסִּית כְּשָׁרִים.
זְכוֹת לֹא תַחַמֵּד, עַל הַמִּסִּית לְלִמֵּד, וְלֹא תַשְׁתַּק מִלְּמֵד, עַלִּי חוֹבוֹת צָרוּרִים.
הַשְׁמָר פֶּן תִּפְנוּ, וּבְצַפּוֹי נַעֲבֹד לֹא תִהְיֶה, וּבְנֶה לֹא תִבְנֶה, נִדְחוֹת וְנִזְוָרִים.
וְלֹא תִהְיֶה כֶּה בְּמִמּוֹן, אֵף אִם הוּא אֲצִלָּךְ אֲמוֹן, וְלֹא תִהְיֶה מִמִּמּוֹן, תִּקְרָבֶת אֱלֹהִים אֲחֵרִים.
וְלֹא תִנְבֵּא בְשֵׁם, אֱלֹהִים אֲחֵרִים פֶּן תִּשָּׁם, וְלֹא תִשֵּׂים לָךְ שֵׁם, לְהִנְבֵּא בְשִׁקְרִים.
וְלֹא תִשְׁמַע דְּבָרֵי נְבִיא, בְּשֵׁם אֱלִילִים יַצְבִּיא, וּמִהֲרֹג זֶה הַנְּבִיא, לֹא תִהְיֶה יְעוּרִים.
וְלֹא תִלְכוּ בַּחֲקוֹת, דְּעוֹתֵם הַנִּבְקוֹת, וְלֹא תִקְסִם לַחֲקוֹת, מִיָּמִים הַיְּהִירִים.
וְלֹא תַעֲנוּ, וּמֵאֲחֵרֵי לֹא תִזְנוּ, וְנִחַש לֹא תִכּוֹנוּ, כְּבִלְעָם רֹאשׁ צָרִים.
וְלֹא תִכְשָׁפוּ, וּמִצָּח לֹא תִחְשָׁפוּ, וְגַם לֹא תִשְׁאֲפוּ, לְחֹבֵר חֲבָרִים.
וְלֹא תִשְׁאֲלוּ בְּאוֹב, וְלֹא יְבוֹאֲכֶם מִכְּאוֹב, וְלֹא תִלְאָבוּ לְאוֹב, לְשֹׂאֵל בִּידְעוֹנִים וְנִפְרִים.
וּמֵאֲלֹהֵיךְ תִּבְשֹׁשׁ, וְאֵל הַמִּתִּים אֵל תִּדְרֹשׁ, וְלֹא יִהְיֶה עַל אִשָּׁה, מַעֲדֵי הַנְּבָרִים.

וְאִישׁ עַדִּי אִשָּׁה לֹא יִרְקַע, פֶּן בְּחֻטְאוֹ יִקְע, וּכְתֻבָּת קַעֲקַע, לֹא תִתְנוּ בְּבִשְׂרִים.
וְשַׁעֲטָנוֹ לֹא תִלְבֹּשׁ, וְכִלְאִים לֹא תַחַבֵּשׁ, וְצִרְיָה תִכְבֹּשׁ, וְלֹא תִקְיָה פֶּאֶה כְּכַמְרִים.
וְלֹא תִשְׁחִית וְקִנְיָה, בְּהַעֲבִיר עַלִּי תַעֲרֶךְ, וְלֹא תִשְׁרֹט בְּשָׂרְךָ, עַל מִתִּים נְזוּרִים.
וְלֹא תוֹסִיפוּ לְשׁוֹב, לְמַצְרִים לְיִשׁוּב, וְאַחֵר עֵינֶיךָ וְלֵב מְשׁוֹב, לֹא תִהְיֶה תָרִים.
וְשִׁבְעָה גִיִּם הַצְמִיתוּ, וּבְרִית לְמוֹ לֹא תִכְרוֹתוּ, וְכָל נִשְׁמָה הַכְרִיתוּ, לֹא תִחְיוּ מִשְׁתִּין בְּקִירִים.
וְהַשְׁמִידִם וְלֹא תַחַם, וְהַרְעִיבֶם וְלֹא תוֹזֶם, וּמֵאֲרֻצָּה תִפְנוּ, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָרִים.
וְלֹא תַתְּחַתֵּן בָּם, כִּי רַע טְמוֹן בְּחֻבֶם, וְעִמּוֹנִם וּמוֹאָבִם, לֹא יְבוֹא בְּקֹהֵל יִשְׂרָאֵל.
לֹא תַתְּעִב אֲדוֹמִי, בְּהַדְבָּקוֹ בְּלֹאֲמִי, וְהַחֲזוֹק בְּשִׁלּוּמִי, וְלֹא תַתְּעִב מַצְרִים.
מוֹאֵב וְעַמּוֹן בְּלַחֲמֶם, שְׁמֵר פֶּן תִּדְרֹשׁ שְׁלֹמֶם, וְעַץ פְּרִי תִתְרוֹמֶם, לְהַשְׁחִיתוֹ אֲסוּרִים.
וְלֹא תִפּוֹל אִימָה, עַל תּוֹפְשֵׁי הַמִּלְחָמָה, וְלֹא תִשְׁכַּח לְעוֹלָמָה, מַעֲשֶׂה עֲמֶלֶךְ רֹאשׁ צָרִים.
אֱלֹהִים לֹא תִקְלֵל, וְנוֹקֵב שֵׁם ה' יִמַּת וְיִתְמוֹלֵל, וְהַשְׁבּוּעוֹת תַּחֲלוּל, וְלֹא תִשְׁבַּע בְּשֵׁמִי לְשִׁקְרִים.
וְלִשְׁוֹא לֹא תִשָּׂא, שֵׁם רָם וְנִשָּׂא, וְלֹא תַחֲלֵל שֵׁם אֲמֵר וְעִשָּׂה, לְכָל הַיְצוּרִים.
הַשְׁמָרוּ נָא חֻנְיָ, פֶּן תִּנְסוּ אֶת ה', וְכָל נַעֲשֶׂה לְשֵׁם ה', לֹא תַעֲבֹדוּ לְהַחֲרִים.
הַשְׁמָר פֶּן תִּנְעֹץ, לְהִלִּין צְלוֹב עַל עֵץ, וּמִן הַמִּקְדָּשׁ תִּרְעֹץ, וּמִמֶּנּוּ לֹא תִשְׁבִּית שׁוּמְרִים.
וְכֵהֵן לֹא יְבוֹא בְּכָל עֵת, אֶל הַמִּקְדָּשׁ פֶּן יִבְעֵת, וּמִן הַמִּזְבֵּחַ וּלְפָנָה, צָפוֹן מוֹמֵמִים וְחִבּוּרִים.
וּבַעַל מוֹם לֹא יַעֲבֹד, אִם מוֹמוֹ בּוֹ יִלְבֹּד, וְגַם לֹא יַעֲבֹד, בַּעַל מוֹמִים עוֹבְרִים,
וְלִי לֹא יַעֲבֹד כִּכְהֵנִי, וְכֵהֵן לֹא יַעֲלֶה לְדוֹכְנִי, וְלֹא יְבוֹאוּ לְמַעֲוֹנִי, שְׁתִּיבִי יִין וְשׁוֹכְרִים.
וְלֹא יַעֲבֹד זֶר, אֵף אִם טַפְסָר וּמִגְזֵר, וְכֵהֵן טַמָּא יִתְנַזֵּר, מִקְדָּשִׁים נִבְחָרִים.
וְטַבּוֹל יוֹם לֹא יִשְׁמַשׁ, עַדִּי יַעֲרִיב שְׁמֵשׁ, וְכֵהֵן טַמָּא יִמַּשׁ, מִבּוֹא אֶל הַעוֹרִים.
וְהַטַּמָּא מִתְּנִי יִשָּׁם, וְלִהֵר הַבֵּית לֹא יִכְנֹס, וְאִבְנֵי גִזִּית לֹא תִכְנֹס, לְבִנּוֹן מִזְבֵּחַ עֲפָרִים.
וְלֹא תַעֲלֶה בְּמַעֲלוֹת, עַל מִזְבְּחִי לְגִילוֹת, וְלֹא לְהַקְטִיר וְלַהֲעֲלוֹת, בְּמִזְבֵּחַ זֶהב קִטְרֵת זָרִים.
וְאִשׁ מִזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה, וְתִמִּיד תִּתְלַבֶּה, וְכִשְׁמֵן מִשְׁחָה לֹא תִרְבֶּה, לַעֲשׂוֹת לְאַחֲרִים.
וְלֹא תִסּוֹף עַל זֶר, שְׁמֵן מִשְׁחָה כְּאִכּוֹר, וְהַשְׁמָר פֶּן תִּגְזֹר, לַעֲשׂוֹת מִתְּכֵנֶת הַקְּטוֹרִים.
וְלֹא תוֹצִיא בְּדֵי אֲרוֹן, לְמַגְרַעַת אוֹ יִתְרוֹן, וְלֹא יִחַ חֲשֹן וְכֹרֶן, מַעַל אֶפֶסֶד הַפָּאֲרִים.
וְלֹא יִקְרַעוּ מַעֲיִלִים, בְּקִלְקוּל וְחִבְלִים, וְלֹא תִהְיוּ מַעֲלִים, חוּץ לְבֵית הַבְּחִירִים.
מִלְשַׁחַט בְּחוּץ הַשְּׁמֵר, מֵאֵד וְאֵל תִּמָּר, וּמִקְדִּישׁ מוֹמֵם תִּמָּר, כִּי גַם אֵלֶּה אֲסוּרִים.
וְלֹא תִשְׁחַט בַּעֲלֵי מוֹמִין, כִּי אִם תִּמְיִין, וְלֹא תוֹרֵךְ דָּם מוֹמִין, כִּי כְמוֹ בְּפָגִיִּם.
וְאִמּוּרֵיהֶם לֹא תִקְטִיר, וּמִזְבֵּחַ בָּם לֹא תַעֲטִיר, וְלֹא תִקְרִיב כִּי אִם תִּפְסִיר, בַּעֲלֵי מוֹמִים עוֹבְרִים.
וּמִיד בֶּן הַנֶּזֶק, לֹא תִקְרִיבוּ בְּמוֹם הַנֶּזֶק, וְלֹא תִהְיֶה מוֹם נֶעֱכָר, בְּקִדְשִׁים נִבְחָרִים.
שְׂאוֹר וְדִבֵּשׁ בַּל תִּקְטִירוּ, וּמִצּוֹתֵי שְׁמֵרוֹ, וּבְרִית מִלַּח זְכוֹר, וְלֹא תִשְׁבִּיתוּ לְדוּרִים.
וְאִתְּנֶן לֹא תִקְרִיב, וּמַחֲרִיב לֹא תַעֲרִיב, וְאִם וּבְנֶה לֹא תַחֲרִיב, בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁחִישׁוֹת כְּשָׁרִים.
וְשָׁמֶן לֹא תִשָּׂה, לִיצֵק לְמִנְחַת חוּטָא, וְהַלְבוֹנָה תִסָּה, לְכָל יֵהוּ נִהְדָּרִים.
וְהַשּׁוֹשֶׁה בְּמִנְחָתָה, לֹא תִתֵּן שְׁמֵן לְבִלְלִיתָהּ, וּמִנֵּה אֶת לְבוֹנָתָהּ, כִּי הִיא מִנְחַת אֲזַפְרִים.
וְקִדֵּשׁ אֵל תִּמָּר זֶה בְּזֶה, אֵף אִם טוֹב חֲלָף רִיחַ, וְלֹא תִשְׁפֹּה קִרְבָּן זֶה, לְשֵׁם קִרְבָּנוֹת אֲחֵרִים.
וּבְכּוֹרוֹת תִּמְיִמוֹת, לֹא תִסָּדֶה פֶּן תִּמּוֹת, וּמַעֲשָׂרוֹת הַבְּהֵמוֹת, לֹא יִהְיוּ נִמְכָּרִים.
וְלֹא תִמְכֹּר שְׂדֵה חֲרָם, אֲשֶׁר לְכַהֲנִים הוֹרֵם, וְלֹא תִסָּדֶה חֲרָם, כִּי לְכַהֲנִים חוּזְרִים.
מִמֶּלֶךְ חֲסִאת עוֹף לֹא תַחֲדֵל, וְרֹאשָׁה לֹא תַבְדִּיל, וְקִדְשֵׁי הַגִּדֵּל, וְלֹא תַעֲבֹד בָּם כְּאַחֲרִים.

ובשר בחלב לא תבשל, השמר פן תבשל, ולא תאכל נא ובשל, חלב עם בשרים.
ואיש יסקל שורו, לא יאכל בשרו, ופת תבואת חדש לאסרו, ולא תאכל עדי תקריב עמרים.
ולא תאכל חדש קלי, כי הוא עון פלילי, ולא תאכל פרמלי, כי גם אלה אסורים.
ופירות הערלה, שלש שנים לא תאכלה, ולא תאכל פרי הנכלא, כי אם שלף באורים.
ואחריהם לא להפתות, ויין נסיכם לא לשתות, ולא לאכל ולשתות, כוולל וסובא חמרים.
וסוף עצם מעצם, ולא תאכל ביום הצום, והחמץ תפסם, ולא תאכל ולא שאורים.
ולא תאכל מחמצות, והיא תערבת חמצות, ולא תאכל אחר חצות, יום ארבעה עשרים.
ולא יראה לך, שאור וחמץ בגבולך, ולא ימצא לך, בביתים וחצרים.
והנזיר יין לא ישתה, וילוצא מפסן לא יפתה, וענבים לחים לא יחתה, לפיו וכל משכרים.
ולא יאכל ענבים, יבשים האהובים, ולא חרצנים רטובים, ולא יקרב לכרמא סחורים.
ולא יאכל זגים, בשלים או פגים, ולא ישמא לקרובים וחרגים, ואף לא להורים.
ולא יבוא באהל מת, כמצות דיין אמת, ושער ראשו לא יצמת, בהעביר עליו תערים.
ולא תקצר שדך, ולא תכלה פאתך, ולא תלקט שבולך, אשר נפלו בקצירים.
ועוללות הפרים, לא תבצר ולא תרם, ופרט הפרים, לא תהי שומרים.
ועמר ובכל עץ ושכחת, לא תשוב ולקחת, שדך כי תעבד וזרעת, תפלה מפלאים נפזרים.
תבואה וירק בכרם, לא תזרע פן תזרם, ומינים נרבעים תפזרם, ולא תרכיב שגרים.
בשור וחמור בבת ראש, לא תרדה ותחרש, ודלש בהמה כי תדרש, לא תחסם ולא שורים.
ולא תעבד אדמה, שנה שביעית תמימה, וכל אילן ושידמה, וכרם לא תהו וזמרים
וספיחים בשנים אחרים, לא תהי קוצרים, ופרות וענבי נזירים, לא תהי בוצרים.
ולא תעבד ביובל, אילן וקרקע תבל, וספיחי היובל, אל תהי קוצרים.
ולא תאסוף פרות, שנות יובל פורות, ולא יהי נמכרות, לצמיחות שדות העברים.
ושדות לרם ומגרשיהם, לא תשג כי לי הם, והשמרו לתת להם, מתנות ושאר האמורים.
ומשאות לא תתבע, בעבר שנת שבע, ולענים תשבע, ולא תמנע מהלות אחרים.
ולא תאמץ לבבך, כי אם תפתח ידך, ולא תשלח עבדך, ריקם בצאתו לדורו.
ובעני כי תשה, לא תהיה לו בנושה, ולשומרי דת משה, לא תלוה ברבית פנזרים.
וגם אתה תלוה, ברבית לא תלוה, ולא תשית יד למלוה ולוה, עד וערב וכותב שטרים.
ולא תלין שכר שכיר, ויגיעתו תפיר, והחייב לא תעפיר, ולא תקח עבוסו כאכזרים.
עבוס עני תשיב לו, ולא תשכב בשמלו, ובגד אלמנה לא תחבלו, הענים והעשירים.
ולא תחבל רכב ורחים, וכל כלי אכל החיים, ולא תגב נפשות חיים, ולא תהי מתעמרים.
וממון לא תגבו, וחטאים לא תגבנו, ולא תגזלו ותחובו, לשלם כפלים צבורים.
ולא תשיג גבול רעה, אשר גבולו קודמיה, ולא תעשק רעה, ויד עליו לא תרים.
ובאחיכם לא תכחשו, וממונם לא תרכשו, ומשמי תבואה, ולא תשבעו בו שקרים.
ואיש את עמיתו, אל תונו בכל מעשיתו, ולא תונו איש בן דתו, באונאת דברים.
וגר אל תונו, ובדברים אל תנו, ולא תונו ולא תלחצו, במקח וממכרים.
ועבד לא תחזיר, ומארכך לא תפזיר, ולא תונו ולא תחזיר, לבך עליו כנכרים.
השמרו לא לענות, יתומים ואלמנות, ועבדות מענות, לא תעביד עבדים עברים.
ולא ימכרו ממכרת, כי הם לי תפארת, ובפריכה נחמרת, לא תרדה בזרע ישרים.

ולא תגז קדשים, ושמתיכם לראשים, ופסח לא ישחטו אנשים, והחמץ בחדרים.
ולא תותירו חלב, כי ביומו תקריבו, ולא תשאירו בו, מאמה עד בקרים.
ולא תותיר מבשר, חגיגת ארבעה עשר, ובשר שני יסר, ואל יהו בו נותרים.
ולא תותירו בשר תודה, וכן לכל קדש תמדה, ופסח לא תחמדה, לעשות עצמיו נשברים.
ופסח שני כטיבו, עצם לא תשברו בו, ולאכלו שבו סביבו, ולא תוציאו מן החבורים.
וקרבני לא תשמצו, ושיירי מנחה לא תחמצו, ונא ומבשל לא תרצו, לאכל כי אם צלי אורים.
ובשר פסח לא תמגר, להאכיל לשכיר וגר, ופי ערלים תסגר, מאכל מנו בשרים.
ולא יאכל משמד, בשר פסח נחמד, ולא יאכל נצמד, לטמאה קדשים נטהרים.
ומקדש טמא פרש, והשמר פן תדרש, ולא תרים ראש, לאכל נותרים.
בשם ה' תדגל, ולא תאכל נפגל, ופסל מעגל, ותרומה לא יאכלו זרים.
תושב ושכיר פיו יבלמה, ולא יאכל תרומה, ובה לא ילחמה, ערל בשרים.
וכהן כי יטמא, לא יאכל תרומה, וחוזה ושוק ותרומה, תמנע מנשואה לזרים.
ולא תאכל מנחות כהן, כי כליל הן, ולא תאכל חטאות מהן, בא לפנים לדבירים.
ומקדש נתעב כהנה, לקבורה יהי למנה, והשני ממעשרי שנה, לא תאכל בכל שערים.
ומעשר תירוש השני, תביא תמיד לשכני, ולא תאכל חוץ למעוני, מעשר שני של יצהרים.
ולא תאכל בכור תמים, חוץ לשלם פן תשמים, ובשר חטאות ואשמים, לא תאכל חוץ לעזרים.
ולא תאכל בשר עולה, וגוזה בקדש ימעה, ולא תאכל קדש קלה, לפני זריקת דם ואמורים.
ולא יאכל זר וזרה, קדשי קדשים פתורה, וקדם הנחה בעזרה, לא יאכל כהן בפזרים.
וכי יטמא מעשר שני, לא תאכלו אף בשכני, ולא תאכל באוה, השני מן המעשרים.
ולא יהא בדמיו הגיה, חוץ מאכילה ושתיה, ולא תאכל בצדיה, טבלים האסורים.
ובכורים ותרומה ומעשרן, לא תפריש שלא כסדרן, וגם לא תאחרן, לנדבות וגדרים.
ובקח כי יבואו, בלי קרבן לא יראו, ועל דברי פה יצאו, אל תהי עוברים.
וזרע הכהנה, לא יטאו וזנה, ולהם חללה מענה, לא תהי שארים.
ולא יטאו גרושה, מן ארוסין וחרושה, ומרבה קדשה, לא יטא אלמנת אחרים.
וגדולים לא יהו נגשים, לבשל אלמנה אף בלי קדושים, ולא יבואו פרוצי ראשים, כהנים לבית
בחירים.

ואל המקדש בבואכם, לא יהו קרוצים בגדיכם, ובעת עבודתכם, לא תצאו מן העזרים.
וכל זכר כהנה, לא יטמא למתי אשמה, והגדול יהי באמנה, מלהשמה אף להורים.
ועל כל נפשות מת, לא יבא ולא יצמת, ולא יהיה ללוי באמת, בארץ חלק כאחרים.
ולוי בה' ישמחה, ולא יחלק בהנה ומלקוחה, ולא תשימו קרחה, בין עיניכם למתים נזורים.
ולא תאכל בהמה טמאה, לספות הרנה את הצמאה, ודנה טמאה, לא תאכלו למו בשרים.
ועוף טמא לא תאכל, פן אותה אשכל, ושרץ עוף לא תאכל, כיתר הנכרים.
ולא תאכל שרץ, אשר הוא מן הארץ, ולא רמש הארץ, פן רעה עליה תגרים.
ולא תאכל תולעת תצא, מפירות ובחוצ תמצא, ושרץ מים לא תרצה, לאכל כי הם אסורים.
ולא תרבה תנופה, ולא תאכל נבלה הדופה, ולא תאכל טרפה, והם שמנה ספורים.
ולא תאכל אבר, אשר מן החי העבר, ומגיד הנשה התאבר, ועליו היו חוקרים.
ולא תאכל דם חיות ולב, ולא לנפש תעלב, ולא תאכל חלב, כבשים ועזים ושורים.

לְנִכְרֵי אִם יִמְכַר אַחִיק, לֹא יִרְדּוּ בַסֶּרֶךְ לְעֵינֶיךָ, וְהַעֲבִירִית מֵאַמְהוּתֶיךָ, לֹא תִמְכְּרֶנָּה מִמִּכְרֵים.
כִּסּוֹת וְעוֹתָה וְשָׂאֲרִים, לֹא תִמְנַע מֵיַעֲדֵית הָעֶבְרִים, וְלֹא תִמְכּוֹר לְאַחֲרֵים, אֵשֶׁת יִפֹּת תֹּאכִיר.
אִם לֹא חִפְצָתָהּ שְׁלָחָה, וְלֹא תִמְכְּרֶנָּה לְשִׁפְחָה, וְהָנַח יֶצְרֶךָ מִנּוּחָהּ, וְלֹא תַחֲמוֹד נָשִׁי אַחֲרֵים.
בֶּטֶח בְּצוֹר יִשְׁעֶךָ, וְלֹא תִתְּאוּ בֵּית רַעַךְ, וְשָׂכִיר בְּגִמְר מְלֹאכְתֶּךָ, לֹא יֵאָכֵל מִמֶּכֶרְכָּרִים.
שָׂכִיר אָכַל עֲבָדִים בְּנִפְשֶׁךָ, וְלֹא תִתֵּן לְכֻלֶּיךָ, וּמֵאֲבֹדֶת אַחִיק, אֵל תִּתְּעַלֵּם מִלְּהָרִים.
וְלֹא תַעֲזֹב בְּהֶמָּה, תַּחַת מִשְׁאֵה הַמּוֹמָה, וְלֹא תַעֲשֹׂו מְרָמָה, בְּמִדָּה וּמִשְׁקָל וּמִשּׁוּרִים.
אֲבֹן וְאֲבֵן אֵיפָה וְאֵיפָה, אֵל תַּעֲשֶׂה לְהַחֲנִיפָהּ, וְעוֹל לֹא תִרְדּוּפָהּ, לַעֲשׂוֹת בְּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל.
וְרָשָׁע לֹא תִרְקַח, וְשֹׁחֵד לֹא תִקַּח, וּפְנֵי עֲשִׂיר וּמִסְקָת, בְּדִין לֹא תִהְיֶה הוֹדָרִים.
וְלֹא תַגְזֹר מִפְּנֵי אִישׁ, אִף אִם רָשָׁע וּמִבְּאִישׁ, וְאִם עֲנִי הָאִישׁ, בְּרִיבּוֹ לֹא תִהְיֶה הוֹדָרִים.
וְכָל אָדָם חוּטָא, מִשְׁפָּטוֹ לֹא תִסֶּה, קִנְס מִזִּיק וְלֹא תִשְׁטֶה, וְעַלְיוֹ לֹא תִהְיֶה מִצְרִים.
וּמִשְׁפָּט גֵּר וְיִתְּוִמִּים, לֹא תִסּוּ הַחֲקָמִים, וְלֹא תִשְׁמַעוּ אֶחָד הַלּוֹחֲמִים, בְּטָרִם בּוֹא שְׁנֵיהֶם חֲבֵרִים.
וְלֹא תִסּוּ אַחֲרֵי רֵב, לְחֹב בְּנִפְשׁ רָחוֹק וְקָרוֹב, וְחֹב לֹא יִלְמַד צְרוּב, הַמִּזְכָּה בְּרֹאשִׁית הַדְּבָרִים.
וְלֹא תִמְנַע בְּדַעֲיָן, שְׂאִינֹו מִן הַפְּרָשִׁינִי, וְלִבֶּךָ לֹא יִרְגֵּן, לְהַעֲד בְּרַעַךְ שָׂקָרִים.
אֵל תִּשָּׁחַר רָשָׁע עַד, פֶּן לִשְׁקֹר יִיעַד, וְקָרוֹב לֹא יַעַד, וְלֹא יִימַת בֵּן עַל פִּי הוֹרִים.
וְעַד אֶחָד לֹא יִקּוּם, בְּאִישׁ לְנִקְמָה נִקְמָה, וְהַשְׁמֵר פֶּן תִּקּוּם, לְהַרְגֵּנִי נִקְמָה וְכִרְיָם.
וְלֹא תִדּוֹן בְּאִמְדֹן דַּעַת, כִּי אִם בַּעֲדוֹת מִדַּעַת, וְעַד בְּנִפְשׁ וּפְנִיעַת, לֹא יִהְיֶה מִן הַמּוֹרִים.
וְטָרִם יַעֲמֹד בְּדִין, אֵל תִּהְרַג אִישׁ מִרְדִּין, וְרוֹדֶף הָיָה לְמִדִּין, לְהַרְגֵּוֹ בְּטָרִם יָד יָרִים.
וְלֹא תַעֲשֶׂה דִבְרַר, לְאַנּוֹס הַנֶּעֱבָר, וְכֹפֶר לֹא תַצְבֹּר, מִרוֹצָחִים לְהִיּוֹת נִפְטָרִים.
וְכֹפֶר לֹא תִקַּח, לְבִלְתִּי הַלּוֹת שׁוֹנֵגִים רָצוּחַ, וְשִׁמְרוּ וְלֹא תוֹנְחוּ, לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם חֲבֵרִים.
וְלֹא תִשֶּׂם דָּמִים, בְּמִקְוֹת שְׁפָלִים וְרָמִים, וְלֹא תִכְשִׁיל תָּמִים, בְּדֶרֶךְ וְלֹא עוֹרִים.
וְהַלּוֹקִים לֹא תוֹסִיף, לְהַלְקוֹתָם פֶּן לָם תִּכְסִּיף, וְלֹא תִלֶּךְ רָכִיל לְהוֹסִיף, חֲרוֹן עַל אַחֲרֵים.
וְלֹא תִשָּׁא אַחִיק, בְּסִיף וּבִלְבָבֶךָ, וְהוֹכַח אֶת עַמִּיתֶךָ, וּפְנֵי לֹא יִהְיוּ נְחוּרִים.
וְלֹא תִקֵּם רַעַךְ, וְלֹא כָל בְּנֵי עַמֶּךָ, וְגַם לְכָל אַחִיק, לֹא תִהְיֶה גּוֹטְרִים.
וְלֹא תִקַּח אִם עַל בָּנִים, וְלִמְדוֹ לְהִיּוֹת חוֹנְגִים, וּמִנְתָּקִים הַמַּנְגִּים, לֹא תִגְלֹחַ שְׂעָרִים.
הַשְׁמֵר בְּנֵגַע צָרַעַת, בְּסִימָנָה לְבִלְתִּי נֹעַת, וְאֵל תִּהְיֶה נֹרַעַת, נָחַל אֵיתָן בְּיָרִים.
וְרַע בָּךְ לֹא תִהְיֶה, וּמִכְשָׁפָה לֹא תִחַּה, וְחֹתֶן כִּי יִהְיֶה, לֹא יִחַיֵּב בְּצָרְכֵי צְבוּרִים.
דִּבְרֵי בֵּית דִּין לֹא תִמְרֶה, בְּכָל יִצְדִּיק תִּשְׁרֶה, וּבְתוֹסֶפֶת לֹא תוֹרֶה, בְּכָתֹב וְעַל פֹּה אֲמוּרִים.
וּמִתּוֹרֵת לֹא תִגְרַע, וּמִצְוֹתֵי לֹא תִפְרַע, וְגַם לֹא תִרַע, לְקַלֵּל דֵּינִים וּמוֹרִים.
וְעַמֶּךָ תִּהְלֵל, וְנָשִׂא לֹא תִקְלֵל, וְקַלְלָה לֹא תִמְלִל, עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּשֶׁרִים.
וְלֹא תִקְלֵל אֲבִיךָ, וְלֹא תֹאֵר לְאִמֶּךָ, וְאֵת שְׁנֵי הוֹרֶיךָ, מִלְּחֻכּוֹת הָיָה נִשְׁמָרִים.
וְלֹא תַעֲשֹׂו מְלָאכָה, בְּשִׁבְתְּ כְּהֻלָּה, וְחוּץ לְתַחוּם לֹא תִלְכֶּה, שְׁנִים עָשָׂר מִל סְפוּרִים.
וְאִשׁ בָּהּ לֹא תִבְעֶר, וְלַעֲשֹׂשׁ לֹא תִתְּחַר, וּמִמְלָאכָה הַשְׁמָרוֹ, בְּרֹאשׁוֹן חַג דְּרוֹרִים.
וּבְשִׁבְעוֹ מְלָאכָה לֹא תַעֲשֹׂו, וּצְבִיּוֹתָם לֹא תִכְסּוּ, וּמִלָּאכָה לֹא תַעֲשֹׂו, בְּחַג הַבְּכוּרִים.
וּבְיוֹם הָרֵת לֹא תַעֲשֶׂה, מְלָאכָה בְּגָלוֹי וּבְנִכְסָה, וּמִלָּאכָה לֹא תַעֲשֶׂה, בְּיוֹם הַכְּפוּרִים.
וּבְרֹאשׁוֹן חַג סְכוּת, לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה, וְכָל בִּלְתִּי נִצְרָכוֹת, בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצוּרִים.
וְאֵל תִּרְשַׁע בְּעַמֶּךָ, לְגִלּוֹת עֲרֹנוֹת אִמֶּךָ, וְגַם לְאַחֲוֹתֶךָ, לֹא תִגְלֶה מְקוֹרִים.
וְאֵל תִּהְיֶה נִסְאָב, לְגִלּוֹת עֲרֹנוֹת אֵשֶׁת אָבִי, וְלֹא אַחֲוֹתֶךָ מִן הָאָב, וְהָאִם כִּי הִיא שְׂאֲרִים.

וְלֹא תַעֲרֶה בְּבֵת בְּנֶךָ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה קוֹנֶךָ, וְלֹא בְּבֵת בְּתֶךָ, לֹא תִהְיֶה מִעֲרִים.
וְעַל נִפְשְׁכֶם חֲמִל, וְעֲרֹנוֹת בֵּת לֹא תִגְלוּ, וּמִעֲרֹנוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה חֲדָל, כִּי הֵמָּה עֲצוּרִים.
וּבְאִשָּׁה וּבֵת בְּנֶה לֹא תַעֲרֶה, וְרָשָׁע לֹא תִהְרֶה, וּבָהּ וּבֵת בִּתָּה הַשְׁמָרוֹ, כִּי בִם הִנֵּה אֲסוּרִים.
וְלֹא תִגְלֶה עֲרֹנוֹת אַחֲוֹתֶךָ, אֲשֶׁר תִּהְיֶה מִן אִמֶּךָ, וְלֹא תִקְרַב לְאַחֲוֹתֶךָ, אֲשֶׁר מֵאֲבִיךָ יְצוּרִים.
וְדִבְרֵי תוֹרָה לְמִלֻּאֹת, וְעֲרֹנוֹת אֵשֶׁת אָבִי לֹא לְגִלּוֹת, וְלֹא תַעֲרֹו בְּכִלּוֹת, נָשִׁי בָנִים כְּשִׁרִים.
וְאֵשֶׁת אֶחָד עֲרוּתָהּ, לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹתָהּ, וְאִשָּׁה אֶל אַחֲוֹתָהּ, לֹא תִקַּח לְהִיּוֹת צוּרִים.
וְאִשָּׁה בְּנִדְתָּהּ, לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָהּ, וְעֲרֹנוֹת אֵשֶׁת אִישׁ לְגִלּוֹתָהּ, לֹא תִקְרַב בְּנִכְרִים.
וְלֹא תִתֵּן שְׂכָבְתֶּךָ, בְּכָל בְּהֶמָּה פֶּן אַחֲתֶךָ, וְלֹא תִבְיֹא אִשָּׁה בְּמִשְׁפַּחְתֶּךָ, עֲלֵיהָ בְּהֶמָּה אוֹ חֲמוֹרִים.
וְאֵת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב, שׁוֹכֵב אוֹ נִשְׁכָּב, וְאֲבִיךָ לֹא תִשְׁכַּב, יוֹתֵר עַל לְאוֹ הַזָּכָרִים.
וְעֲרֹנוֹת דּוֹדִים נְאֻהָב, לְגִלּוֹת לֹא תִקְרַב, וְלְכָל עֲרוּהָ לֹא תִתְּרֶה, בְּחִבּוּק וְנִשּׁוּק וְחִמּוּם בְּשָׂרִים.
וְלֹא יִשָּׂאוּ מִמּוֹרִים, בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַכֹּשֶׁרִים, וּמֵאֵד הָיָה נִשְׁמָרִים, וְלֹא תִשֶּׂם בִּתְּךָ הַפְּקָרִים.
וְלֹא יִחְוִיר אִישׁ גְּרוּשָׁתוֹ, אַחֵר הָיְתָה לְזוּלָתוֹ, וְכָל אֶחָד יִבְמַתּוֹ, לֹא תִהְיֶה לְאַחֲרֵים.
וְרַע יִכְלֹכֵל חֲבֵרָתוֹ, וְלֹא יוֹצִיא אֲנֻסָּתוֹ, וּמוֹצִיא לַעֲוֹת עַל כְּנוּסָתוֹ, לֹא יִשְׁלַח לְדוֹר דּוֹרִים.
וְלֹא יִבּוֹא פְצוּעַ דָּבָר, בְּקָרֵב קִהְלָה זָכָה, וְלֹא תִסְרֹס בָּסֵם וּבְמִכָּה, אָדָם וְחֵי הַזָּכָרִים.
וְאֵתָם וְרַע יִשְׂרָאֵל, לֹא תִמְנַע מִלֶּךְ מַגִּרִים, וְלֹא יִרְבֶּה סוֹסִים וְכִרְכָּרִים, וְלֹא יִשִּׁיב הָעָם לְאַרְץ מִצְרַיִם.

וּמִלֶּךְ לֹא יִרְבֶּה לוֹ, נָשִׁים לְבַל יִסּוּ שְׂכָלוֹ, וּמִמּוֹן לֹא יִרְבֶּה לוֹ, כִּי אִם לְכָל הָעֶבְרִים.
אֵלֶּה מִצְוֹתֵי, וְאֵלֶּה תּוֹרוֹתֵי, וְאֵלֶּה חֻקּוֹתֵי, מִתְּמִימִים וּמִיִּשְׂרִים.
אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם ה', צִוִּיתִים לְחֻמּוֹתֵי, לְמִשְׁה בְּהַר סִינַי, כָּלֶם צְרוּפִים וּבַחֲוִירִים.
כָּלִלּוֹתֵיהֶן וּפְרִטוֹתֵיהֶן, יִסּוּדוֹתֵיהֶן וּפִאֲרוֹתֵיהֶן, דִּקְדוּקֵיהֶן וּפְרוּשֵׁיהֶן, מִסִּינַי וְהַבְּאֵרִים.
שְׁמָרוּ עִמִּי אֲתֵהֶן, וְלֹא תִגְרַעוּ מֵהֶן, וְלֹא תוֹסִיפוּ עֲלֵיהֶן, חוּץ מִדְּבָרֵי סוּפְרִים.
וְאֲנֹכִי בְּחֻסְדִּי, אֶפְרֹשׁ עֲלֵיכֶם יָדַי, וּמִבֵּין מוֹצִיכֶם מִחֻסְדִּי, קָרַן לָכֶם אֲרָם.
וְאֲבָנָה לָכֶם מִקְדָּשִׁי, וְתַעֲלוּ שָׁם לְפָנַי שִׁי, קָרַבְנִי לְחִמִּי לְאִשִּׁי, וְאֲוִיבִיכֶם אַחֲרֵים.
וְתִמְנַע מוֹצִיכֶם, וְתִרְדּוּ רֹדִידִים, וְתַעֲבִידוּ מַעֲבִידִים, וְלִשְׁרִיכֶם תִּהְיֶה שָׂרִים.
וְשִׁמְחֵתִי אֲתִכֶּם, וְאֶשְׂמַח בְּשִׁמְחַתְכֶם, בַּעַת אֲמִלָּא פִּיכֶם, גִּינִים גַּם שִׁירִים.
אֵלֶּה אֶעֱשֶׂה מִהַר, וְאוֹרְכֶם אֶצְהַר, וְקוּמוּ עֲלוּ מִהַר, בְּשִׁמְעֶכֶם קוֹל מְבַשְׂרִים.